

ЗЕМЛЕДЪЛСКИ ГЛАСЪ

Седмичникът на сдружени земеделци от Варненски окръгъ

Урежда Редакционен Комитетъ
Адресъ: Редакция в „Земледѣлски гласъ“, Варна.

Абонаменти: за година 60 лева, за странство 120 лева.
За обявление по споразумение.
Одъяленъ брой 1 левъ.

Неутралитетъ

Болшинството отъ землед. дружки въ своитѣ околийски събрания се изказаха въ полза на неутралитетъ.

Чашата на търпението у здруженитѣ земледѣлци се преле, тъй не можеха повече да понасятъ моралния тормозъ на своитѣ водачи, упражняванъ върху имъ, чрезъ постоянни цѣпенения, или заплашвания съ цѣпене, чрезъ обособяване въ отделни постоянни присѣствия, чрезъ двойни конгреси чрезъ постоянни разногласия въ управителни и Б. С. съвети, и тъй прибігнаха до неутралитетъ като крайно, последно и единствено средство за спасението на съюза отъ безсходното положение до което го докараха неговитѣ водачи.

Неутралитетъ се яви като реакция отъ страна на здруженитѣ земледѣлци противъ безкрупнотитъ и кассиеристични борби на съюзнитѣ върхове фланкиранто нарушение на съюзенъ уставъ, традиции и минало.

Чрезъ неутралитетъ здруженото земледѣлство заяви еднотушно и масово на своитѣ водачи, че ако между тяхъ сѣ появили известни разногласия малки или големи, то тѣзи разногласия не могатъ и не бива да се ликвидиратъ чрезъ цѣпене и обособяване въ отделни п. присѣствия. Съюзния уставъ, минало и традиции сѣ ясни и категорични по този въпросъ а именно: цѣлокупната организация въ единъ единенъ конгресъ ще се произнесе по тѣхъ и ще ги ликвидира. Околийтѣ и здруженитѣ земледѣлци изказали се въ полза на неутралитетъ не желаятъ да създаватъ хаосъ и анархия въ съюза но напротивъ чрезъ нею тѣ смѣтатъ да премахнатъ създаденитѣ вече хаосъ и анархия, отъ съюзнитѣ върхове.

Тѣ не мислятъ да правятъ

трети съюзъ, а както обратното, отъ двата да направятъ единъ. Тѣ не желаятъ да прескѣтатъ земледѣлскитѣ сили, — но да ги събератъ и координиратъ тѣхнитѣ действия и усилия. Чрезъ неутралитетъ здруженото земледѣлство осѣжда всички досегашни противосъюзни прояви на своитѣ водачи и имъ заяви, че то ги е следвало и подпомагало морално и материално докато тѣ сѣ движили въ рамкитѣ на съюзнитѣ интереси и уставъ, но веднажъ отклонили се отъ тѣзи последнитѣ, то ги изоставя.

Поуката отъ неутралитетъ е еднаква юлѣма както за съюзнитѣ врагове, така и за съюзнитѣ водачи. Първитѣ се увериха за сетенъ пѣтъ, че има нѣщо здраво въ съюза, че както пополюното избиване на всичко будно, трезво и преданно въ нею, не може да унищожи неговата мощъ и политическо влияние въредъ селскитѣ и градскитѣ маси, — тако и безумнитѣ опити на неговитѣ водачи да го разцѣпятъ се разбиха въ сознанието у здруженитѣ земледѣлци, че тѣхната сила е въ тѣхното обединение и сцепление. Такава е поуката за съюзнитѣ врагове отъ неутралитетъ на околийтѣ, още по-юлѣма е тя за съюзнитѣ водачи. Тѣ се увъриха, че жестоко сѣ е мамили като сѣ смѣтаха че здруженото земледѣлство подобно на стадо овце може да бѣде разлѣчено, на две, три, и повече части и да бѣде подкарано отъ тѣхъ на кѣдето имъ е угодно.

Не! Здруженото земледѣлство не е стадо, нито пакъ и жертна маса, то е на своя постъ и взема чрезъ неутралитетъ създаденитѣ си въ своитѣ собствени ръце и това ще продължи до тогава, докато неговитѣ водачи не се вразумятъ.

„Земл. гласъ“

Българскитѣ Земледѣлски Народенъ Съюзъ и Международното Аграрно Бюро

По инициативата на великия покойникъ Ал. Стамболийски и на многозаслужилъ за аграрно движение Б. чехословенски м-ръ председателъ — Ан. Швехла съ участието на полската земледѣлска организация и сръбската такава, въ 1920 г. се положиха основитѣ на М. А. Б., което до 1926 г. обединяватъ само земледѣлскитѣ политически организации отъ славянскитѣ страни: българската, чехословенската, полската (Витосъ) и сръбската. Следъ

тази година, вследствие на промѣни въ секретариата на М. А. Б. аграрнитѣ организации се увеличили по число и се засилиха по качество, Бюрогъ заработи по активно. Числото на членовѣтъ му се увеличи, пригласиха се за членове нови земледѣлски организации: хърватската и словенската отъ Югославия, финландската, естонската, литванската, латвишката, ромънската, французката, швейцарската, австрийската, данската, нѣмската и маджарската

отъ чехословенско. М. А. Бюро има свой печатенъ органъ излизащъ вече три години редовно по 4 пѣти годишно, списващъ се на френски, нѣмски и чешки, който е огледало, както за появата, развоя и дейността на Бюрогъ, така и за появата развоя и дейността на неговитѣ членове — земледѣлскитѣ организации, които го използватъ и като международна печатна трибуна. М. А. Бюро е необходимостъ въ землед. организации и то върви неотклонно и възходяще по пѣтя, които му начертахъ неговитѣ първи строители, за да изпълни поставената си цель: Зелень земледѣлски интернационалъ — обединяващъ всички истински демократични земледѣлски политически организации въ свѣта, които чрезъ опознаване, сближение и сътрудничество да осѣществятъ аграрни идеали: равенство, миръ и благодатъ въ свѣта.

Б. З. Н. С. е единъ отъ първитѣ признати основатели на М. А. Бюро вследствие на което както въ М. А. Бюро, така и другаде въ разнитѣ общества среди въ Европа, нѣма по популярна, по-уважавана, по-ценена политическа земледѣлска организация отъ него. Той — съ своитѣ идеи истинска демократия, социално-економическа свобода, сътрудничество и миролюбие; съ своитѣ реформи въ тия направления: на трудовата поземелна собственостъ трудовата повинностъ, кооперативното строителство и др. п.; съ своята борба за сѣседско и свѣтовно сближение и миръ; съ своя гигантски стойцизмъ срещу всевъзможнитѣ варварски преследвания срещу него, се наложи на общественитѣ мнения, като организация на идейността, стойцизма и миротворчеството, на социално-економическия и духовенъ прогресъ, хваленъ и соченъ за примѣръ въ разни страни: въ Америка — за учебнитѣ му реформи, въ Франция — за неговата трудова повинностъ и др., отъ разни среди: селски, работнически, демократични. За всѣкого е вече ясно и особено въ чужбина, че никой не ще може да го унищожи. И тъкмо този основателенъ авторитетъ му даваше възможностъ за едни твърде близки, братски, акуратни и интензивни отношения съ М. А. Бюро.

Отъ преврата 1923 г. до 1926 г. вследствие на крутитѣ изключителни условия надъ Б. З. Н. С. той прекъснѣ връзки съ Бюрогъ почти изгуби. Следнитѣ години Бюрогъ заработи по активно, а и условията въ България отчасти се облекчиха и това даваше възможностъ за по-близки и по-тѣсни връзки. За голямо съжаление, обаче, въ съюза се развиха борби които осуетиха близкитѣ и тѣсни сношения съ него. Постояннитѣ присѣствия на съюза починаха да се множатъ или се менѣха често и произволно, като всѣко отъ тѣхъ пише или говори, че е

истински представител на съюза и следва завитѣтъ на безсмертия му вождъ Стамболийски, а че другитѣ сѣ оставяни и предадени. Когато пъкъ имаше едно постоянно присѣствие, то сѣщо не бѣше единно и акуратно въ отношенията си къмъ Бюрогъ. На майската аграрна манифестация миналата година въ Прага членовѣтъ на постоянното присѣствие говориха на „разни езици“, обещаха акуратно сътрудничество, а следъ като се върнаха отъ май до декември — неотговориха на повече отъ 10 писма които Бюрогъ имъ прати: писаха само дветѣ писма, съ които се назначава „представителъ“ на съюза въ Бюрогъ никому ненуженъ. Всички тѣзи факти и редица други подчертаватъ, че съюза не е въ такива отношения, въ каквито трѣбва да бѣде съ М. А. Бюро и че това се дължи на неединното, неакуратното, неактивното държане на съюза респективно неговитѣ ръководства къмъ него (Бюрогъ). А безспорно е, че такова положение не бива повече така да продължи, защото то става причина да се правятъ отъ едната или другата страна грѣшки и защото то отъ една страна намалява силата на М. А. Б., а отъ друга — възможността на Б. З. Н. С. да се прояви съ своитѣ идеи, дѣла и борби на международното аграрно поле.

Отъ горното се вижда, че сътрудничеството на Б. З. Н. С. съ М. А. Б. е било слабо, а днесъ никакво, когато то трѣбваше да бѣде най-активно и авторитетно. Ето на 23, 24 и 25 М. А. Б. ще има своя първи по голѣмина и плодотворностъ конгресъ, защото на него ще участвуватъ повече отъ 10 земледѣлски организации отъ цѣла Европа и ще се занимава съ твърде обширна и важна програма. За голямо съжаление, Б. З. Н. С. при днешното си разстроено положение не ще може да участвува съ свои представители, не ще може да каже своята дума за своитѣ идеи, дѣла и борби, своята дума за бждащата дейностъ на М. А. Б. Не ще може затова, защото 1) на конгреса на Бюрогъ не могатъ да се допуснатъ делегати само на една група, защото това би означавало признаването на тази група за Б. З. Н. С., което е несправедливо; 2) не ще могатъ да се допуснатъ делегати и на дветѣ групи защото това е противъ устава на Бюрогъ, който гласи, че отъ една нация въ една държава може да бѣде само една организация членъ на М. А. Б. и 3) съюза преживява вътрешни борби, които трѣбва да изживѣе вътрѣ въ себе си, но никого не бива да ги изнася предъ чужди кръгове, защото съ това той само ще загуби.

Отъ изложеното до тукъ е ясно, че Б. З. Н. С. не е нито въ нормални отношения, нито въ здраво сътрудничество съ М. А. Б. и то само за това, защото той нѣма единството и защото нѣма здраво, опитно, активно ръководство. Време е здруженитѣ земледѣлци да се позамислятъ върху това и да направятъ нужното, за да видятъ своята мила организация единая, мощна и борческа както въ своята земя, така и въ международното аграрно поле. Това бѣ завѣта на съюзния борецъ и учителъ — Ал. Стамболийски!

А. Павловъ

Отговор. редакторъ: Дим. Христофъ.

Дим. Христовъ

КООПЕРАЦИЯТА И Б. З. Н. С.

По край многото свършено несправедливи и неоснователни обвинения, които се отпавиха следъ 9 юний, къмъ съюза е и това — отправено отъ известни кооперативни срѣди, имащи духовни връзки съ политически такива, че той, съюза, е партизанствувалъ съ кооперацията, и че чрезъ нея се е стремилъ да разшири и затвърди своята сфера на политическо влияние въ селата.

Въ сжщностъ съвсемъ не се касае за партизанствуване съ кооперативното дѣло, но за една систематическа планомѣрна и целесъобразна кооперативна дейностъ на съюза, провеждаща главно по два начина: чрезъ органитъ на публично държавната властъ и чрезъ селскитѣ дружби.

Този последния начинъ именно дава основания да се смѣта че тукъ имаме на лице едно долнопробно партизанство. Но да видимъ, дали това е партизанствуване или една ползотворна кооперативна дейностъ, а ако тази дейностъ я квалифицираме като партизанствуване то би ли могло да се избѣгне.

Никой нѣма да отрече че до 9.VI въ всѣко село имаше землед. дружба, и че въ тази последната не само че влизаша като членове почти всички земледѣлци въ селото, но най-важното, че нейни членове и ръководство бѣха най-просвѣтителитѣ, най-издигнатитѣ морално и интелектуално въ средъ общото селско ниво земледѣлци. Така че, благодарение на това именно, въ всѣко село и паланка невъзможно бѣше да просвѣществува и преуспѣе каквото и да е стопанско или културно начинание, ако то не

потърсеше и нѣмаше подкрепата на мѣстната земледѣлска дружба.

Безспорно, че и кооперацията, като едно ново културно стопанско начинание, потърси съдействието на земледѣлската дружба и тази последната ѣго даде безрезервно, защото Б. З. Н. С. смѣта, че само чрезъ кооперацията и държавната властъ ще може да се повдигне материалното благосъстояние на българското село. Виновенъ ли е тогава Б. З. Н. С., че членове на селската кооперация бѣха друженитѣ членове, и че вследствие на неприязненостъ, та, съ която бѣ посрещната кооперацията отъ селскитѣ лихвари, кръчмари и думбази, единствени въ селото числящи се въ старитѣ политически партии, се заздравиха още повече създаденитѣ вече връзки между кооперацията и дружбата.

Виновенъ ли е съюза, че селския елитъ, който се намираше подъ неговото политическо влияние, като най-подготвенъ, пое ръководството на кооперацията.

Виновни ли сж най-после здруженитѣ земледѣлци, като смѣтатъ, че само чрезъ кооперацията имъ ще могатъ да се спасятъ отъ лихварството, зеленичарството и спекулата съ продуктитъ на тѣхното селско стопанство.

Ето въ що се състои „партизанствуването“ на Б. З. Н. С. съ кооперацията, и ако това е партизанствуване то съюза е готовъ да понесе както неговитѣ политически послѣствия, така и отговорноститѣ предъ младото българско кооперативно движение.

следъ 9-юнски и предъ 9-то юнски конгр. резолюции, но онова което вий пишете за трудовия блокъ е ваше лично но не съюзно становище. Стамболийски навремето още въ затвора писа въ своето обемисто съчинение „Пол. партии и съсл. организации“, че мѣсто на работничитѣ е въ работническитѣ профес. и полит. организации и къмъ това трѣбва да се стреми Б. З. Н. С. да изтрѣгне работничеството изъ редоветъ на старитѣ полит. партии, временно, той може да го задържи при себе си, до като то създаде своитѣ съсловни поминъчни или класови интереси и си отиде въ организацията която отстоява интереситѣ на раб. съсловие. Стамболийски въздига съсловния принципъ не само като съюзенъ принципъ но като единъ политически принципъ.

Трѣбва да се разбере отъ работничеството, занаятчийството и други трудящи се съсловия, че землед. съюзъ не е врагъ на работничество, напротивъ той го чувства много по близко до себе си отколкото старитѣ политически партии, за чѣто унищожение той работи, но това още не значи че той трѣбва да бѣде за трудовия блокъ да бѣде противъ него той има своитѣ сериозни съображения и опасения.

Трудовия блокъ, както много право забелязва въ своята статия г. Д. Я. е едно движение. Напълно сме съгласни съ тази констатация, но сжщо така вѣрно че и Б. З. Н. С. е едно масово, голѣмо съ международенъ машабъ движение и шомъ е така, не може това движение на селскитѣ маси да бѣде отправено къмъ слабото малко и анемично движение наречено труд.

блокъ или работническо въобще спец. за България и др. землед. страни, тѣй както не може и е безсмислено една голѣма и пълноводна рѣка да бѣде отбита и отправена къмъ една рѣчичка или поточе. Мнозина г. С-евъ сж се опитвали да сторятъ това последното но тѣхнитѣ опити до денъ днешенъ сж търпѣли неуспѣхъ, и ще търпятъ защото е противно на естеството на нещата.

Намъ е известно че г. Н. С. е избранъ за народ. представителъ чрезъ трудовия блокъ и може би да се чувства морално задълженъ или пъкъ да е поелъ известни ангажменти, това ние не знаемъ, но ний сме наклонни да смѣтаме че той малко държи на морала въобще на поети ангажменти, защото ако той действително държеше на тѣхъ то би си подалъ оставката като общ. съветникъ съгласно подписания протоколъ между тритѣ крила на Варнен. град. земл. дружба, а ако той иска шото собственото му крило което е подписало протокола да реши да си подаде оставка, то ний сме наклонни да оправдаемъ това неподаване на оставката си, като изпълнение на решение, но тогава какъ ще оправдае г. С-евъ, че той, въпрѣки че дветѣ крила на и собственото му крило отъ „Алказаръ“ сж се изказали чрезъ резолюции напоследъ противъ трудовия блокъ, той преди два три дни пише че труд. блокъ трѣбва да бѣде официално изграденъ.

На края позволете ни да ви забележимъ г. Стамболиевъ че не може да има последователностъ тамъ кадето се преплитатъ идеи, принципи, карьеризъмъ и нагаждане. „З. гласъ“

Е б о б щ е н и е

По поводъ на съобщението ни въ миналия брой до нашитѣ читатели да платятъ абонамента си, въ редакцията ни се получаха множество писма, нѣкои придружени съ квитанции, отъ които се вижда, че действително наши читатели предимно отъ Варнен. окръж. сж платили по 50 и 100 лв. за окръжн. землед. вестникъ. Редакц. комитетъ на в. „Земл. гласъ“ въ невъзможността си поради многа работа, да отговаря на вѣщоно по отпѣлно се задоволява да даде следното кратко обяснение, а именно: Сумитѣ отъ изрезанитѣ квитанции за нѣкакъвъ окр. земл. вестникъ не сж постѣпили, както смѣтатъ тия наши читатели въ редакц. на в. „Земл. гласъ“, а до колко нашитѣ сведения се простиратъ всички суми сж постѣпили у г. Андрей Добревъ отъ Варна, който организира и проектира издаването на окр. земл. вестника.

За в. „Земл. гласъ“, до сега издаванъ съ частни средства, не сж събрани никакви суми, тепарва редакц. комитетъ следъ като е изпратилъ на своитѣ читатели 10—15 броя ще събере абонамента имъ. в. „З. гласъ“ искрено желае да има още единъ свратъ въ Варн. окръж.

съ които да координира своята дейностъ и ведно съ него да отбраняватъ съюзнитѣ позиции. Но нашето дълбоко удеждение е че ако до сега г. Ан. Добревъ, който както се явори отъ сдружени земледѣлци до сега е събралъ около 60,000 лв. не е можалъ да издаде нито единъ брой, отъ тоя отъ редица юдини организиранъ, проектиранъ и подготвенъ вестникъ, то и за въ бъдеще нѣма да започне да излиза. „Земл. гласъ“

Преди известно време сжда е осждилъ п. стражари Ив. Аврамовъ и Н. Георгиевъ Каса отъ Козлуджа по на 6 месеца тѣмн. затворъ и 8,000 лв. обещетение, поради това че сж нанесли побой на нашия добръ другаръ Атанасъ Коларовъ отъ с. Карахюсеинъ.

Нека тая присжда послужи за поука както на развилнитѣ се пол. органи, така и на здруженитѣ земледѣлци, а именно да потърсватъ винаги удовлетворение отъ сжда за всички произволи, извършени върху тѣхъ отъ когото и да било.

Главенъ редакторъ: Г. Петличковъ.

Печ. „Войничковъ“, Варна—Тел. 502

ЕДНА ПОЛЕМИКА

Между Варнен. народ. представителъ г. Н. Стамболиевъ и г. Д. Янакиевъ избраникъ на трудовия блокъ се е завързала полемика по отношение становището на Б. З. Н. С. къмъ Работн. партия и resp. трудовия блокъ.

г. Н. Стамболиевъ вмѣсто да защити смѣло и достойно както лично себе си така и организацията и да реагира противъ това че него и други кандидати ебш. съветници въ позивитѣ си трудовъ блокъ нарече „враждующи водачи карриеристина на Б. З. Н. С.“, вмѣсто да изнесе като нар. представителъ съюзното становище по повдигнатия въпросъ, възъ основа на съюзна литература, базирайки се на конгресни резолюции намира за необходимо да изказва съжаленията си, никому ненужни, че трудовия блокъ на 21 м. м. не се е осжществилъ. Ние сме наклонни да отдадемъ това на неговата сантименталностъ и милосливностъ въобще, но не можемъ да си объяснимъ какъ може той като депутатъ здруженъ земледѣлецъ да напише следното: „Ний ис-

каме да обарнемъ сериозното внимание на к-та на раб. партия, че изграждането на труд. блокъ ний не разбиралме чрезъ индивидуалното преюваряне и участие, но чрезъ официалното такова на отпѣлнитѣ организации“

За честъта на съюза и на гр. дружба ний молимъ г. Н. С. да ни съобщи, дали горнята мисль той е взелъ изъ нѣкое съюзно издание, или изъ нѣкоя конгресна резолюция, или пъкъ я изсмукалъ изъ прѣститѣ си.

По главния и сжщественъ въпросъ на тази полемика дългъ ни се налага да отбележимъ, че че истината е на страната на г. Д. Я. и вѣрно констатира че:

Б. З. Н. С. съ неговитѣ днешни водачи сж били винаги (к. н.) противъ трудовия блокъ, за доказателство ни служатъ всички до сега конгресни решения, въ които се подчертава изрично (к. н.) че съюза е противъ тр. блокъ, като идея крайно левицарска, въ противовѣсъ на която се възприема идеята „ни на лѣво ни на дѣсно“. Това е съюзното становище г. Н. С. и него ще го намѣрите въ всички